

Die Storm

Die Storm

1. Bettie skrik wakker	1
2. Die dak lek	4
3. Die weerlig	7
4. Die storm	11

Hierdie boek behoort aan .....

Bettie skrik wakker

Dis nag.

Bettie lê en slaap.

Skielik skrik sy wakker.

Sy voel bang.

Iets het haar wakker gemaak,

maar sy weet nie wat nie.

Alles is donker.

Sy lê en luister.

Dit reën.

Sy hoor die reën op die dak.

Dit reën hard.

Bettie lê in die donker en luister na die reën.

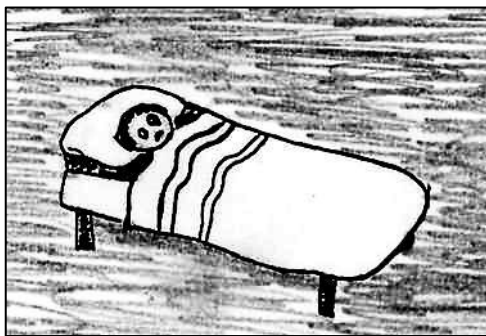
Skielik is dit lig daar buite,
en dan weer donker.

Bettie skrik.

Sy kan niks sien nie.

Alles is donker.

Sy lê doodstil,
met groot oë.

Dan kom daar 'n groot slag.

Dit voel vir Bettie asof die huis
inmekaar gaan val.

Sy skree.

Sy huil en roep na haar ma.

Sarie kom.

Sy sit die lig aan.

Bettie huil en huil.

"Moenie huil nie, Bettie," sê Sarie.

"Moenie bang wees nie.

Dis net donderweer.

Ons is veilig in die huis.

Moenie bang wees nie."

Bettie hou op met huil.

Die lig is aan en haar ma is by haar.

Die dak lek

4

Dis die middel van die nag.

Dit reën daar buite.

Dit reën en reën.

Sarie en Bettie gaan kombuis toe.

Sarie sit die lig aan.

Skielik voel sy iets nat onder haar kaal voete.

Sy kyk op die vloer.

Langs die kas is die vloer nat.

"O nee!" sê Sarie. "Die dak lek!"

Hulle kyk.

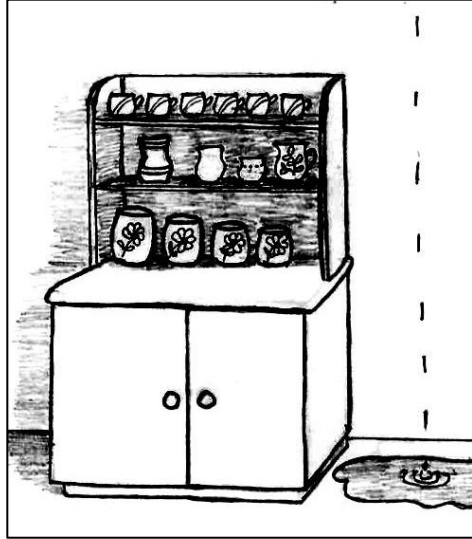
Hulle sien hoe

die water

uit die dak

op die vloer

drup.

"Skottels!" sê Sarie.

Sy maak die kas oop.

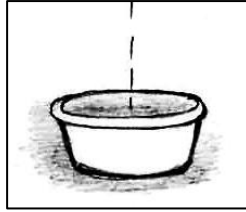
Sy neem 'n groot skottel en sit dit op die vloer neer.

Bettie luister.

Sy hoor hoe die water drup.

"Tap, tap, tap," hoor sy.

Die water drup in
die skottel in.

Sy hoor ook die reën op die dak.

Dit reën en reën.

Skielik hoor Bettie weer 'n groot slag
daar buite.

Sy skrik en huil en hou vas aan haar ma.

"Moenie bang wees nie, Bettie," sê Sarie.

"Dis net die donderweer.

Kom, ek sal vir jou die storm wys."

Die weerlig

7

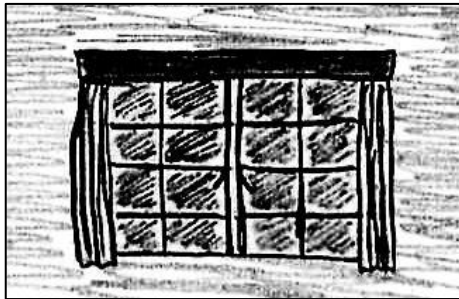
Sarie neem Bettie na die voorhuis toe.

Sy maak die gordyne oop,

maar sy sit nie die lig aan nie.

Bettie hou op met huil.

Die venster is toe, maar die gordyne is oop.

Bettie voel opgewonde.

Die voorhuis is donker,

en dis donker daar buite.

Hulle kan niks sien nie.

Sy en haar ma staan daar in die donkerte
en wag voor die venster.

Hulle hoor die reën op die dak.

Skielik is dit lig daar buite,
en dan weer donker.

Bettie skrik.

"Moenie bang wees nie," sê Sarie.

"Dit is die weerlig.

Wag vir die donderslag.

Ons gaan dit nou hoor."

Hulle staan en luister.

Skielik kom daar 'n groot slag.

Bettie skrik. Sy wil huil.

Sy hou vas aan haar ma.

"Moenie bang wees nie," sê Sarie.

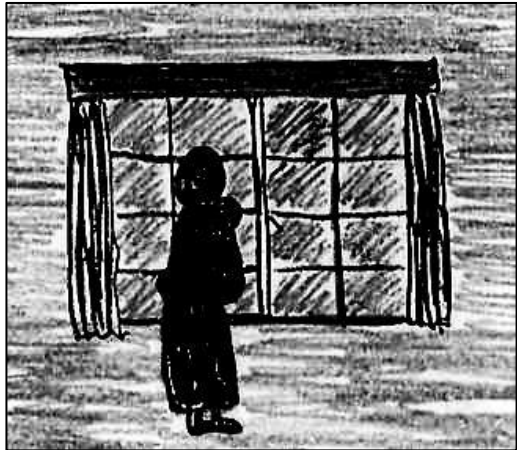
Sy tel vir Bettie op.

"Dit is die donderslag.

Dit kom altyd na die weerlig.

Eers die weerlig, en dan die donderslag."

Hulle staan
voor die venster
en luister
na die reën.

Toe hoor Bettie iets anders, iets naby.

Dis die geluid van water wat drup.

"Die dak lek!" sê Bettie.

"O, nee!" sê Sarie. "Nie weer nie!

Nie hier in die voorhuis nie!

Nie hier op my mooi mat nie!"

Sarie sit die lig aan.

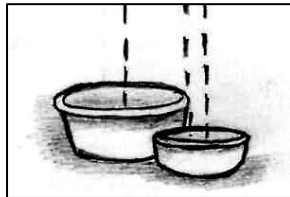
"Kyk, daar in die hoek!" sê sy.

Hulle sien die water op die vloer.

"O, dankie tog!" sê Sarie.

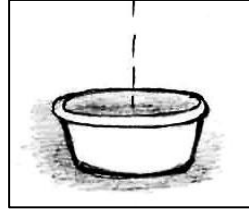
"Die mat is nie nat nie.

Kom, Bettie, skottels!"

Die dak lek.

Die water drup.

Die dak lek in die voorhuis en in die kombuis.

Sarie en Bettie het oral gekyk.

Hulle het skottels neergesit om die water op te vang.

Nou staan hulle weer voor die venster.

Die venster is toe maar die gordyne is oop.

Sarie het die lig afgesit.

Sy wil vir Bettie die weerlig wys.

Sy tel vir Bettie op.

Alles is donker daar buite.

Dit reën en reën.

Die weerlig blits weer.

Vir 'n oomblik is alles lig.

Bettie sien die reën.

Sy sien die straat.

Alles is nat.

Dis weer donker.

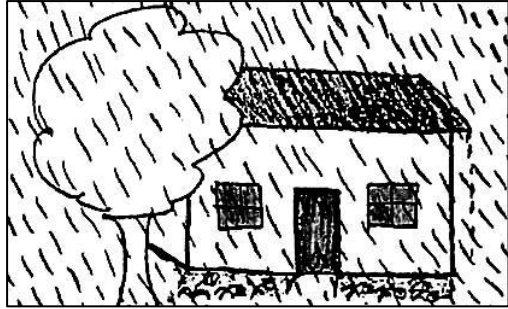
Toe blits die weerlig nog 'n keer.

Bettie sien die straat weer.

Sy sien die huise.

Alles lyk wit in die weerlig.

Die water loop
in die straat.
Alles is nat.

Toe is dit weer donker.

Bettie hou vas aan Sarie.

Sy weet die donderslag gaan kom.

Sy bly stil en luister.

Sy hoor net die reën en die "tap, tap, tap"
van die water in die skottels.

Sy wag vir die donderslag.

Sy is bang, maar sy gaan nie huil nie.

Die donderslag kom, weer en weer.

Dit voel asof die hele huis bewe.

Bettie hou vas aan Sarie, maar sy huil nie.

"Dis goed, Bettie," sê Sarie.

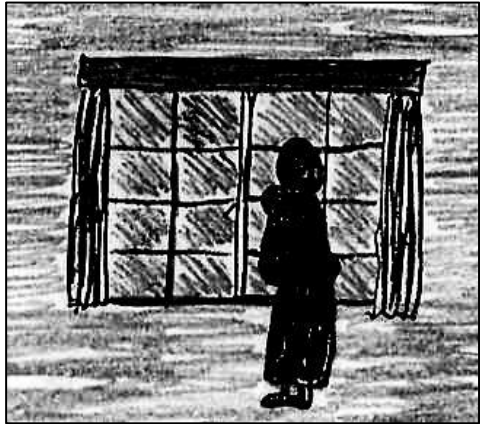
"Hier in die huis is ons veilig.

Ons moenie bang wees nie."

Bettie voel beter.

Sy voel nie meer
so bang nie.

In Sarie se arms
voel sy veilig.

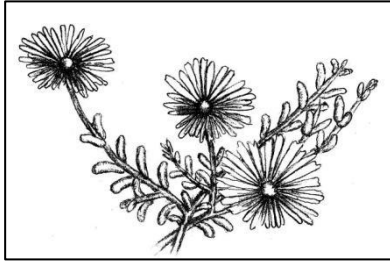

Sarie praat weer in die donkerte.

"Die reën is goed," sê sy vir Bettie.

"Die veld, wat droog was, sal nou groen word.

Jou pa se bokke sal vet word.

En ons tenk, wat amper leeg was,
sal nou vol wees!

Ek is bly oor hierdie reën."

Bettie is ook bly.

Maar sy is skielik baie vaak.

"Kom, Bettie," sê Sarie.

"Ons gaan nou weer
gaan slaap."

